

I henhold til § 33, stk. 1, i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter medlemmerne af Formandskabet hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for, at KNR forpligtes til at radiotransmittere møderne i Inatsisartutsalen, i et nærmere fastsat omfang.**

(Medlemmerne af Formandskabet)

**Begrundelse:**

Inatsisartut's forhandlinger har gennem årtier, ja muligvis lige siden Hjemmestyrets indførelse, kunnet følges i radioen. Siden forårssamlingen 2016 har dette dog ikke længere været muligt.

Vort demokratiske system bygger på en forudsætning om, at befolkningen skal have adgang til at følge den lovgivende forsamlings drøftelser. Dette er også en del af grundlaget for folkets bedømmelse af de folkevalgte, af partierne og af den førte politik.

Af samme grund er Inatsisartutsalen åben for tilhørere: I særlige tilfælde tillader Inatsisartut's forretningsordenen, at forhandlinger føres for lukkede døre, men udgangspunktet er, at enhver borger skal have mulighed for fra tilhørerpladserne at følge Inatsisartut's drøftelser.

Dette er dog en mulighed, som reelt kun står borgerne i Nuuk åben.

Radioen har igennem årene været den brede befolknings adgang til Inatsisartutsalen, og der eksisterer fortsat ikke et reelt alternativ hertil.

Inatsisartut's drøftelser har ganske vist de seneste år kunnet følges i lyd og billede på Inatsisartut's hjemmeside, men denne adgang har sine begrænsninger: Langt fra alle i befolkningen har adgang til internettet eller tilstrækkelig båndbredde til at kunne streamere debatterne i Inatsisartut. Også den pris, man må betale for at streamere, kan reelt afskære mange fra at følge Inatsisartut's drøftelser via internettet.

Det er også muligt at lytte til Inatsisartut's debatter på tv-kanalen KNR2 (uden billede), men det forudsætter i sagens natur, at man befinder sig i nærheden af et TV – hvilket vel de færreste gør i dagtimerne.

Der eksisterer ikke i dag nogen forpligtelse for KNR til fortsat at transmittere Inatsisartut's forhandlinger, og KNR har således været i sin gode ret til at fravælge disse transmissioner.

Fravalget har imidlertid efterladt Inatsisartut – og dets formandskab – med et problem: Hvordan sikrer vi hele landets befolkning effektiv - herunder billig, velfungerende og ukompliceret - mulighed for at følge den lovgivende forsamlings drøftelser?

Som sagt har radioen igennem årene været den brede befolknings adgang til Inatsisartutsalen, og der eksisterer fortsat ikke et reelt alternativ hertil.

Formandskabet har på denne baggrund fundet det nødvendigt at foreslå, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for, at KNR forpligtes til at radiotransmittere møderne i Inatsisartutsalen, i et nærmere fastsat omfang.

Hensigten er ikke at forpligte KNR til at transmittere møderne fra start til slut, men kun ” i et nærmere fastsat omfang”. En forpligtelse til at transmittere f.eks. 80% af den enkelte dags møde vil muliggøre, at KNR f.eks. vil kunne afbryde transmissionen for at give plads til middagsradioavisen, eller afbryde transmissionen på et fast tidspunkt ud på eftermiddagen, uanset om dagens møde viser sig at strække sig længere.

Forslaget kan tænkes implementeret på flere måder.

En mulighed kunne være at lade direkte radiotransmission af forhandlingerne i salen indgå i public servicekontrakten med KNR. Naalakkersuisut har tidligere tilkendegivet, at direkte radiotransmission af forhandlingerne i salen vil være et naturligt element at tage op ved indgåelse af public servicekontrakter med KNR<sup>1</sup>

Det fremgår af § 28, stk. 1, i Inatsisartutloven om radio- og tv-virksomhed, at public servicekontrakterne mellem Naalakkersuisut og KNR indgås for 4 år ad gangen. Den aktuelt gældende public servicekontrakt er indgået for perioden 1. januar 2015 til 31. december 2018.

En ulempe ved at søge forslaget implementeret gennem public servicekontrakten med KNR vil således være, at Inatsisartut's forhandlinger først igen vil kunne følges på radioen fra og med 2019.

En anden mulighed kunne være udarbejdelse af et lovforslag, hvorved der indføres en bestemmelse i Inatsisartutloven om radio- og tv-virksomhed, som forpligter KNR til at transmittere forhandlingerne i salen. Formandskabet vurderer, at det med valget af denne løsning vil være muligt at forpligte KNR til at transmittere forhandlingerne fra og med starten af 2018.

Formandskabet er naturligvis opmærksomt på, at KNR er en selvstændig offentlig institution, og at der i forhold til KNR gælder et armslængdeprincip, som har til formål at sikre KNR's uafhængighed i forhold til det politiske niveau, og dermed hele grundlaget for KNR's troværdighed som offentligt finansieret radio- og tv-station. Det følger af dette armslængdeprincip, at det politiske niveau ikke kan blande sig i institutionens redaktionelle frihed, eller i programfladen.

Det er imidlertid Formandskabets vurdering, at dette armslængdeprincip ikke er til hinder for en implementering af det foreliggende beslutningsforslag. Beslutningsforslaget har alene til formål at sikre hele befolkningen mulighed for at følge drøftelserne i landets lovgivende forsamling og dermed understøtte grundlaget for vort lands demokratiske styreform.

Beslutningsforslaget har således ikke til formål at fremme partipolitiske særinteresser, og kan derfor ikke udgøre en trussel mod KNRs troværdighed.

KNR er i forvejen forpligtet til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning samt meddelelser om samfundsinformation af generel interesse for borgerne. Denne forpligtelse, som er fastsat i Inatsisartutloven om radio- og tv-virksomhed<sup>2</sup>, adskiller sig ikke væsentligt fra den forpligtelse, som her foreslås pålagt KNR.

---

<sup>1</sup> Svarnotat til EM 2003/41

<sup>2</sup> § 16, stk. 1 og 2.

**Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:**

De økonomiske konsekvenser for det offentlige afhænger af, hvorledes forslaget implementeres.

KNR råder i dag kun over én radiokanal på FM og mellembølge. Hvis Naalakkersuisut ikke måtte finde det ønskeligt at lægge beslag på et antal timers sendeflade under samlingerne, vil en løsning kunne være at etablere yderlige en eller to FM-kanaler.

Naalakkersuisut har oplyst, at en sådan løsning vil indebære etableringsomkostninger på omkring 8 mio. kr. for 1 kanal og omkring 15 mio. kr. for 2<sup>3</sup>. Hertil kommer årlige driftsomkostninger på omkring 800.000 kr. for 1 kanal og omkring 1,5 mio. kr. for 2.

Beslutningsforslaget vil imidlertid også kunne implementeres uden etablering af yderligere FM-kanaler og dermed uden omkostninger for landskassen. Dette kræver blot, at en del af KNR's sendeflade reserveres til transmission fra Inatsisartutsalen under samlingerne.

Også de administrative konsekvenser for det offentlige afhænger af, hvorledes forslaget implementeres.

Søger Naalakkersuisut at implementere forslaget gennem public servicekontrakten, vil forslaget ikke lægge beslag på administrative ressourcer, ud over de ressourcer, som Naalakkersuisut alligevel hvert 4. år vil skulle afsætte til fornyelse af servicekontrakten.

Vælger Naalakkersuisut at fremsætte forslag til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om radio- og tv-virksomhed, vil der skulle afsættes administrative ressourcer hertil. Formandskabet anslår, at ressourcebehovet ikke overstiger en tredjedel årsværk (incl. oversættelse, høring og lovteknisk gennemgang).

**Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:**

Forslaget har hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

**Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:**

Forslaget har hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne.

---

<sup>3</sup> Hvorvidt der er behov for yderligere 1 eller for yderligere 2 FM-kanaler, afhænger af, om debatterne skal kunne følges på både grønlandsk og dansk.